

[Aksel Larsen.]

at vor eksport dertil er så lav, når man nægter at sælge smør til Polen. Det kunne være — der skal to parter til at handle —, at Danmark havde en væsentlig del af skylden for, at det er gået tilbage med vor eksport til Østeuropa.

Endelig er der det ærede medlem hr. Viggo Starcke. Det ærede medlem giver sig til at gætte, i hvilket lands interesse jeg har stillet mit forslag til dagsorden. Jeg tvivler ikke om, at det ærede medlem hr. Viggo Starcke med den ham egne intelligens er nødt til her at hengive sig til gætteværk, så meget mere som det ærede medlem hr. Viggo Starcke såvel som alle de andre, der har stemt for Marshallplan og Atlantpagt og for alle de følger, der er kommet af Marshallplan og Atlantpagt, i hvert fald gennem deres praktiske handlinger og afstemninger og stillingtagen i dette ting og i almindelig dansk politik stede i gerning har haft ikke Danmarks, men en fremmed magts interesser for øje. Vort forslag til dagsorden har Danmarks interesser for øje. Vi ønsker at varetage det arbejdende danske folks interesser. De partier, der nu formentlig vil stemme vort forslag til dagsorden ned, gør det i overensstemmelse med den stilling, de har besluttet sig til at indtage, stillingen som... (*Hans Thyge Jacobsen*: Landsforrædere?). Ja, når præsten selv siger det, skal jeg ikke bringe mig i konflikt med folketingets formand ved at bruge ordet.

Formanden: Det ærede medlem, hr. Axel Kristensen har ordet for en kort bemærkning.

Axel Kristensen: Jeg har den korte bemærkning til den højtærede finansminister, at hvorvidt en stigning må holdes udenfor pristallet, vil være afhængigt af tendensen i den herskende situation, og stillingen nu er en ganske anden end i 1946. Forholdene har udviklet sig ganske anderledes, og mulighederne for gennem pristalsordningen at vælte stigninger over på priserne og dermed fordyre vore eksportvarer er ganske anderledes nu end i 1946.

Med hensyn til spørgsmålet om lån i nationalbanken er det rigtigt, at lån for en måned eller halvanden ville ikke bevirke en forøgelse af købeevnen, men hvis det drejer sig om år, sker der en forøgelse af købeevnen, så længe varerne ligger på lager. Ved at optage disse lån får man en forøgelse af købeevnen. (*Eimer-Jensen*: Udenlandske varer!). Ja, det er klart, at en eksport betyder en for-

mindskelse af varemængden her i Danmark. Køber vi medicinalvarer ved hjælp af en finansiering fra nationalbanken og lægger dem hen på lager, formindsker vi derigennem varemængden i forhold til købeevnen; vi forøger altså købeevnen i forhold til varemængden, så længe forholdet er sådan.

Finansministeren (H. C. Hansen): Der er ingen grund for mig til at fremsætte yderligere kommentarer til de bemærkninger, der er gjort om pristallet.

Hvad den finansiering, der er tale om, angår, har jeg allerede oplyst, at af de 57 mill. kr. til beredskabsindkøb regner vi med, at 45 mill. kr. er udenlandsk valuta. Det ærede medlems argumentation savner derfor enhver faktisk bund og kan ikke holde.

Ministeren for handel, industri og søfart (Krag): Jeg har kun en enkelt bemærkning til det ærede medlem hr. Aksel Møller. Det ærede medlem gav en lang fremstilling af de iøvrigt korte forhandlinger om devalueringen, en fremstilling, der gik ud på, at det konservative parti ved den lejlighed — nu er det snart 1 år siden — havde sagt og forudset alt det rigtige, hvorimod vi havde sagt og forudset det forkerte. Lad den debat være, hvad den være vil, det er ikke det, der er det relevante i vor diskussion i øjeblikket. Lad os f. eks. forudsætte, at det ærede medlem hr. Aksel Møller har ret i sin fremstilling. Jeg mener ikke, den var helt rigtig, men lad os forudsætte, den var rigtig. Hvad så? Hvad virkning har det så i den sag, vi diskuterer? Hvis det ærede medlems fremstilling af diskussionen omkring devalueringen er rigtig, vil han så deraf drage den slutning, at f. eks. den halve devaluering ville have gjort prisklemmen mindre? Det er det, vi diskuterer, det var det, det ærede medlem skulle svare ja eller nej til.

Kreditbegrænsning har det ærede medlem og jeg snart drøftet en snes gange i denne sal. Jeg vil stadigvæk vove at påstå, at en kreditbegrænsning nedsætter investeringen, og kun gennem nedsættelse af investeringen spares der valuta. Derved, at investeringen nedsættes, opstår der arbejdsløshed, og derved spares der muligvis yderligere valuta. Jeg synes snart, det var på tide, at det konservative parti besluttede sig til en politik, bestemte, om man vil den politik, eller om man ikke vil den. I øjeblikket synes man at sige ja til politikken på papiret, men nej til virkningerne, når de omtales.

Hermed sluttede forhandlingen.